RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 85.163 van 8 februari 2000
in de zaak A. 50.366/IX-435.

In zake : Hector TEMMERMAN,
Nationaal Voorzitter van het
V.S.O.A.-groep Post,
Centrumgalerij Blok II, nr. 244,
BRUSSEL

tegen :

De Post.

D E R A A D V A N S T A T E, IXe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Hector TEMMERMAN, in zijn hoedanigheid van Nationaal Voorzitter van het V.S.O.A.-groep Post, op 8 maart 1993 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 1 februari 1993 van het directiecomité van De Post waarbij het tweede contingent van 39 consultatieafgevaardigden wordt herverdeeld op basis van de huidige samenstelling van het paritair comité, zijnde 5, 3, 1, en waardoor het contingent ter beschikking van het V.S.O.A.-groep Post met 3 eenheden wordt verminderd;

Gelet op het arrest nr. 42.565 van 5 april 1993 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wordt verworpen;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur M. LEFEVER;

Gelet op de beschikking van 29 februari 1996 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 7 december 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 10 januari 2000;

Gehoord het verslag van voorzitter J. BORRET;

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. DE VALCK, die loco advocaat E. CONRUYT verschijnt voor verzoeker, en van advocaat E. DE OST, die loco advocaat M. BUEKENS verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur M. LEFEVER;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Op 30 december 1988 wordt tussen de minister van Posterijen en de drie representatieve vakbonden een protocolovereenkomst getekend waarin het aantal vertegenwoordigers van de drie representatieve vakbonden in de bij de Regie der Posterijen op te richten consultatieorganen bepaald wordt op 78 en verdeeld als volgt :

- 39 vertegenwoordigers naar rato van 1 afgevaardigde per organisatie en per gewestelijk consultatieorgaan, of 13 per representatieve vakbond;
- 39 vertegenwoordigers naar rato van de volgende verdeelsleutel : - A.C.O.D. : 19
  - C.V.C.C. : 13
  - V.S.O.A. : 7.

1.2. Op 12 november 1992 besluit het paritair comité van De Post de verdeling van het tweede contingent van 39 consultatieafgevaardigden waarvan boven sprake, te herzien op basis van de vertegenwoordiging van de representatieve vakbonden in dat comité, zijnde 5 leden voor het A.C.O.D., 3 voor het C.V.C.C. en 1 voor het V.S.O.A. Dat geeft : - A.C.O.D. : 22
- C.V.C.C. : 13
- V.S.O.A. : 4.

1.3. Op 1 februari 1993 bekrachtigt het directiecomité de beslissing van het paritair comité.

Het is van deze beslissing dat de nietigverklaring wordt gevorderd.

2. Over de ontvankelijkheid van het beroep.

2.1.1. Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat, daar verzoeker zijn vordering instelt in zijn hoedanigheid van Voorzitter van het V.S.O.A.-groep Post en niet namens het V.S.O.A.-groep Post zelf, hij moet aanduiden welk persoonlijk belang werd gekrenkt door de bestreden beslissing, nu het collectief belang dat mogelijk kan worden ingeroepen door het V.S.O.A.-groep Post zelf te onderscheiden is van dat van zijn voorzitter;

2.1.2. Overwegende dat onder het opschrift "Belang" in zijn verzoekschrift verzoeker schrijft : "Als representatieve vakorganisatie bij De Post heeft de

verzoekende partij er alle belang bij om elke maatregel te betwisten die haar werking onrechtmatig zou beperken"; dat die tekst er geen twijfel over laat bestaan dat verzoeker niet opkomt voor enig persoonlijk belang, maar voor het belang van het V.S.O.A.-groep Post waarvan hij de voorzitter is; dat wanneer hij verklaart op te treden in die hoedanigheid van voorzitter, het dus niet is om aan te geven dat hij in die hoedanigheid persoonlijk in zijn belangen is geraakt, maar om aan te geven dat hij ertoe gerechtigd is om voor het V.S.O.A.-groep Post in rechte op te treden; dat die groep zich geschaad kan voelen door een beslissing waarbij het getal afgevaardigden dat zij in consultatieve organen heeft, verminderd wordt; dat de exceptie wordt afgewezen;

2.2.1. Overwegende dat de verwerende partij ook opwerpt dat verzoeker geen "dadelijk" belang kan aantonen; dat zij stelt dat in de mate dat in het tot stand te brengen nieuw syndicaal statuut tot een akkoord kan worden gekomen dat de hele problematiek van de consultatieafgevaardigden globaal benadert en in een groter kader opneemt, verzoeker geen "dadelijk, nog steeds bestaand" belang heeft bij het voortzetten van de procedure;

2.2.2. Overwegende dat de stelling dat een belang zou verdwijnen omdat de regeling die bestreden wordt, allicht herzien zal worden, iedere ernst mist; dat de exceptie wordt verworpen;

3. Over de gegrondheid van het beroep.

3.1.1. Overwegende dat als eerste middel verzoeker aanvoert dat de bestreden beslissing genomen is door een onbevoegde overheid,

doordat ze genomen werd door het directie-comité van De Post,

terwijl artikel 32 van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven bepaalt dat de wettelijke en reglementaire bepalingen die het syndicaal statuut regelen, van toepassing blijven op een autonoom overheidsbedrijf tot op de datum dat een nieuw syndicaal statuut, dat werd vastgesteld overeenkomstig de bepalingen van titel I van die wet, in werking treedt en

terwijl in artikel 33 van dezelfde wet de bevoegdheid om het eerste vakbondsstatuut op eensluidend advies van het paritair comité vast te stellen voorbehouden wordt aan de raad van bestuur en, ingeval het eerste syndicaal statuut niet zou zijn vastgesteld binnen het jaar dat volgt op de datum met ingang waarvan het bedrijf bij de autonome overheidsbedrijven werd ingedeeld, voor drie maanden aan de Koning, waarna de bevoegdheid opnieuw toekomt aan de raad van bestuur;

3.1.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat verzoeker niet duidelijk maakt wat de opdeling van het tweede contingent van consultatieafgevaardigden te maken heeft met het syndicaal statuut; dat volgens haar die opdeling niet behoort tot de regeling van het syndicaal statuut; dat zij daarvoor verwijst naar het antwoord dat de minister van Verkeer en Overheidsbedrijven op 11 september 1992 op een parlementaire vraag heeft gegeven, waarin hij verklaart dat de consultatieorganen opgericht zijn in uitvoering van artikel 7, § 2, van de wet van 6 juli 1971 houdende oprichting van de Regie der Posterijen en buiten het bestek van het syndicaal statuut vallen; dat de verwerende partij

daaraan toevoegt dat de protocolovereenkomst trouwens tot stand is gekomen in uitvoering van de wet van 6 juli 1971, die niet meer van toepassing is aangezien de Regie der Posterijen ingevolge de wet van 21 maart 1991 een autonoom overheidsbedrijf is geworden; dat dit nieuwe feit volgens haar meebrengt dat ook de uitvoerings-besluiten van die wet niet meer van toepassing zijn en dat de bevoegdheid van de minister werd beknot, wat dan weer betekent dat het directiecomité gerechtigd was om op te treden; dat zij besluit dat hoe dan ook dient te worden aangenomen dat de bestreden opdeling van het tweede contingent van consultatieafgevaardigden het syndicaal statuut niet raakt;

3.1.3. Overwegende dat in zijn memorie van weder-antwoord verzoeker repliceert dat de consultatieorganen stricto sensu buiten het bestek van het syndicaal statuut vallen maar dat zij er de facto wel een aanvul-ling van vormen, dat echter de consultatieafgevaardigden wel tot het syndicaal statuut behoren daar zij bij voorrang aangewezen moeten worden als vaste afgevaardig-den om te zetelen in de basis- en tussenoverlegcomités; dat volgens hem de verwerende partij consultatieorganen en consultatieafgevaardigden vermengt;

3.1.4. Overwegende dat, zoals de verwerende partij aangeeft, de consultatieorganen zijn opgericht in uitvoering van artikel 7, § 2, van de wet van 6 juli 1971 houdende oprichting van de Regie der Posterijen; dat daaruit evenwel niet volgt dat deze organen niet onder het syndicaal statuut zouden kunnen vallen; dat tot de materie van het syndicaal statuut inhoudelijk alle regelingen behoren die de verhouding tussen de overheid en de vakbonden van haar personeel betreffen; dat daartoe in de eerste plaats behoren de regelingen die zijn vervat in de wet van 19 december 1974 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van haar personeel en in de uitvoerings-

besluiten van die wet, maar daartoe ook behoren alle andere regelingen die op die verhouding betrekking hebben;

Overwegende dat niet ontkend kan worden dat de regeling van de consultatieorganen betrekking heeft op die verhouding; dat de protocolovereenkomst werd gesloten tussen de minister en de representatieve vakverenigingen; dat zij een stelsel van organen organiseert die tot doel hebben de vakverenigingen te betrekken bij de verwezenlijking van de nieuwe structuur van de Regie der Posterijen; dat daartoe onder meer vakbondsafgevaardigden worden ingesteld die niet alleen zitting hebben in die consultatieorganen maar ook in de overlegorganen die in het kader van de wet van 19 december 1974 werden opgericht; dat in de nota die betreffende deze consultatieafgevaardigden en -organen werd opgesteld ten behoeve van de vergadering van 12 november 1992 van het paritair comité, voor die afgevaardigden ook een taak voorzien wordt als permanente contactpersonen met de gewestelijke directies teneinde wilde stakingen te voorkomen; dat het duidelijk is dat die consultatieafgevaardigden een soort bijzondere vakbondsafgevaardigden zijn die een taak hebben in het overleg en de contacten tussen de werkgever en zijn personeel; dat het vaststellen van het aantal van die afgevaardigden dat aan elk van de respresentatieve vakverenigingen toekomt, dan ook een materie is die behoort tot het syndicaal statuut;

Overwegende dat, krachtens artikel 3 van het koninklijk besluit van 14 september 1992 tot goedkeuring van het eerste beheerscontract van de Regie der Posterijen en tot vaststelling van maatregelen met betrekking tot die Regie, de Regie der Posterijen met ingang van 1 oktober 1992 werd ingedeeld bij de autonome overheidsbedrijven; dat dientengevolge de bepalingen van de voornoemde wet van 21 maart 1991 van dan af van toepas-

sing zijn op De Post, zo onder meer de bepalingen van titel I van die wet, waaronder artikel 33; dat, zoals de verzoekende partij terecht stelt, de bevoegdheid om het syndicaal statuut vast te stellen door dat artikel 33 is toegewezen aan de raad van bestuur en, tijdelijk, aan de Koning; dat het directiecomité dus onbevoegd was om de bestreden beslissing te nemen; dat het middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing van 1 februari 1993 van het directiecomité van De Post waarbij het tweede contingent van 39 consultatie-afgevaardigden wordt herverdeeld.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van De Post.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op acht februari 2000, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BORRET,	voorzitter,
	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
	L. HELLIN,	staatsraad,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

S. VAN AELST. **J. BORRET.**